

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії ЗУНУ

Оксана ДЕСЯТНЮК

ПРОГРАМА

ФАХОВОГО ІСПИТУ ЗАМІСТЬ ЄФВВ
З ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

для вступників на здобуття освітнього ступеня магістр

Розглянуто на засіданні Приймальної
комісії ЗУНУ

Протокол від 25.05 2026 року № 4

Голова фахової атестаційної комісії

Оксана ГОМОТЮК

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Василь МЕЛЬНИЧЕНКО

Тернопіль – 2026

ПРИМІРНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ФАХОВОГО ІСПИТУ ЗАМІСТЬ ЄФВВ З ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

для вступників на здобуття освітнього ступеня магістр

РОЗДІЛ 1. ОСНОВИ ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

I. Психологія та соціологія у структурі сучасних наук

1. Об'єкт і предмет психології. Психіка як об'єкт психології. Психічні явища як предмет психології.
2. Об'єкт і предмет соціології. Суспільство як об'єкт соціології. Соціальна взаємодія як предмет соціології.
3. Функції соціології: теоретико-пізнавальні, практично-політичні.
4. Трансформація уявлень про предмет психології. Історичне формування предмета психології: від вчення про душу до науки про психіку.
5. Трансформація уявлень про предмет соціології: від вивчення суспільства в людині до дослідження людини в суспільстві.
6. Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія.
7. Рівні соціологічного знання: загальносоціологічні теорії (макросоціологія та мікросоціологія), спеціальні та галузеві соціологічні теорії (теорії середнього рівня), знання, здобуте за допомогою емпіричних досліджень.

II. Основні категорії психології та соціології

8. Поняття «психіка» та її сутність. Функції психіки: відображальна, регулятивна.
9. Співвідношення понять «соціальне» і «суспільне».
10. Співвідношення понять «людина», «індивід», «особистість» та «індивідуальність».
11. Біологічні передумови, соціальні умови та чинники психічного розвитку особистості.
12. Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості.
13. Цінності та ціннісні орієнтації особистості. «Життєві стратегії».
14. Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.

РОЗДІЛ 2. ІСТОРІЯ І ТЕОРІЯ ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

I. Соціологічна та психологічна думка XIX ст.

1. Позитивізм Огюста Конта. Концепція співвідношення суспільства та індивіда.
2. Психологія натовпу Гюстава Лебона. Класифікація натовпів, характеристики натовпу.
3. Теорія наслідування Габріеля Тарда. Психологічний механізм наслідування як ключ до пояснення соціальної поведінки.

4. Органіцизм та еволюціонізм у теорії Герберта Спенсера.

II. Соціологічна та психологічна думка кінця XIX – початку XX ст.

5. Інтеракціонізм. Теорія «дзеркального Я» Чарльза Хортон Кулі. Символічний інтеракціонізм Джорджа Герберта Міда. Аналіз динаміки «Я»: «І» / та «те».

6. Психоаналітична теорія Зигмунда Фрейда. Вчення про сексуальність: лібідо, сублімація, витіснення. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super Ego). Соціологічні аспекти психоаналізу.

7. Індивідуальна психологія Альфреда Адлера. Комплекс меншовартості.

8. Аналітична психологія Карла Густава Юнга. Структура особистості. Архетипи колективного несвідомого.

9. Розуміюча соціологія Макса Вебера. Теорія соціальної дії. Типи соціальної дії. Типи легітимного панування.

10. Еміль Дюркгайм про суспільні норми і цінності. Поняття аномії. Проблема розрізнення нормальних і патологічних явищ. Типи самогубств.

11. Теорія соціальної поведінки Вільфредо Парето. Теорія еліт. Циркуляція еліт як елемент підтримки соціальної рівноваги.

III. Психологічна та соціологічна думка другої половини XX – початку XXI ст

12. Дж. Морено: соціометрична революція, психодрама. Неофройдизм (Е. Фромм, Е. Еріксон). Класичний біхевіоризм (Дж. Уотсон, І. Павлов, Б. Скіннер) та необіхевіоризм (А. Бандура). Гуманістична психологія (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, І. Ялом). Генетична психологія Ж. Піаже.

13. Специфіка структурно-функціональної теорії Толкотта Парсонса. Концепція соціальної дії. Соціалізація і соціальний контроль як механізми інтеграції індивіда до соціальної системи. Функціональний аналіз Роберта Мертон. Р. Мертон про соціологічні теорії середнього рівня. Феноменологічна соціологія Альфреда Шюца: поняття життєвого світу та повсякденності.

РОЗДІЛ 3. МЕТОДИ ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

I. Планування та забезпечення якості дослідження

1. Наукові дослідження: різновиди (теоретичні та емпіричні; фундаментальні та прикладні; розвідувальні, описові та аналітичні, польові та лабораторні), проблема, мета, завдання, об'єкт, предмет.

2. Програма дослідження структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Тлумачення, концептуалізація, операціоналізація основних понять дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні.

3. Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування.

4. Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність. Типи валідності (змістовна, критеріальна, конструктна), валідизація. Забезпечення надійності.

II. Методи збору інформації

5. Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача.

6. Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний), планування, внутрішня і зовнішня валідність.

7. Методи опитування: анкетування, інтерв'ювання. Анкетування (поштові, пресові, онлайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види питань, методичні вимоги до композиції анкети та різних питань. Формулювання питань і відповідей в анкеті. Інтерв'ювання (фокус-групові, глибинні, неформалізовані: історія життя, біографія, усна історія).

8. Експертні опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування.

9. Соціометрія: особливості застосування та інструментарію (анкета, шкали), соціометричні індекси, матриці та соціограми.

10. Аналіз документів. Контент-аналіз.

III. Методи аналізу емпіричних даних

11. Вимірювання (за С. Стівенсом) визначення, види, рівні, шкали (номінальні, порядкові, метричні).

12. Описова статистика. Міри центральної тенденції та міри варіації для шкал різних типів. Точкове та інтервальне оцінювання. Довірчий інтервал.

13. Аналіз статистичного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції. Методи перевірки статистичних гіпотез.

14. Лінійна регресія (парна та багатовимірна).

РОЗДІЛ 4. ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

I. Особистість як об'єкт та суб'єкт соціальних відносин.

1. Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ та нові медіа інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ресоціалізації.

2. Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Суїцидальна та залежна поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки: поведінка, що не є схвалюваною іншими, що осуджується іншими, морально негативні прояви і вчинки, делінквентна поведінка, злочинна поведінка, деструктивна поведінка. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху.

3. Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активні й пасивні, явні

й латентні). Структура ролі за В. Ядовим (когнітивна, афективна, конативна складові). Маргінальність соціальних ролей.

4. Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андрогінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм.

II. Особистість у життєвому та професійному просторі

5. Гра, навчання, праця як види діяльності. Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійне адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу). Професійне вигорання. Поняття професійних криз.

6. Спілкування як соціально-психологічний феномен. Спілкування як обмін інформацією (комунікативна сторона спілкування). Комунікатор, реципієнт, канал передавання інформації. Комунікативні бар'єри. Спілкування як сприймання, розуміння та оцінка партнерів спілкування (перцептивна сторона спілкування). Механізми міжособистісного сприймання: ідентифікація, соціальна рефлексія, стереотипізація. Каузальна атрибуція. Атитюд як соціальна установка. Спілкування як взаємодія (інтерактивна сторона спілкування).

7. Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньоособистісний, міжособистісний, внутрішньогруповий, міжгруповий). Рольові конфлікти (гендерно-рольовий конфлікт, конфлікт між сімейними і професійними ролями). Стилі поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування). Запобігання (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) конфліктів у різних сферах життєдіяльності.

8. Соціальна організація як формальна група: характеристики, структура, функції організації. Управління. Управлінська діяльність. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стилі керівництва (авторитарний, демократичний, ліберальний). Корпоративна (організаційна) культура.

9. Характеристика і актуальні проблеми сучасної сім'ї (нестабільність шлюбу, знижування народжуваності, матеріальне неблагополуччя). Функції сім'ї (репродуктивна, економічна, виховна, господарсько-побутова, комунікативна, дозвіллева, сексуальна, рекреативна, психологічного захисту). Види сім'ї: нуклеарна та розширена сім'я; патріархальна, матріархальна, егалітарна сім'я; моногамна та полігамна сім'ї. Шлюб і шлюбні стосунки. Сімейні кризи.

РОЗДІЛ 5. ПСИХОЛОГІЧНІ ТА СОЦІОЛОГІЧНІ ВИМІРИ СУСПІЛЬСТВА

I. Група як структурний елемент суспільства

1. Поняття та головні ознаки соціальної групи. Класифікація соціальних груп (великі соціальні групи, середні соціальні групи, малі соціальні групи).

2. Поняття великої соціальної групи. Класифікація великих соціальних груп (соціально-класові, соціально-демографічні, соціальноетнічні-, соціально-професійні та соціально-територіальні). Натовп як велика стихійна група. Основні характеристики та типологія натовпу, соціально-психологічні особливості окремих його різновидів. Етнічні групи. Форми існування етносів та основні етнічні процеси. Поняття етнічної ідентичності та свідомості.

3. Поняття малої групи. Класифікація малих соціальних груп (первинні /вторинні; формальні / неформальні; референтні / групи членства; квазігрупи). Структура малої групи. Динамічні процеси в малій групі. Соціально-психологічний клімат групи. Конформізм, конформна поведінка і конформність. Згуртованість.

II. Соціальні й психологічні характеристики й форми організації суспільних процесів і явищ.

4. Суспільна свідомість. Масова свідомість. Групова свідомість. Індивідуальна свідомість. Механізми соціально-психологічного впливу (наслідування, навіювання, переконання, зараження, чутки, мода).

5. Поняття соціального інституту. Основні функції та характерні ознаки. Види соціальних інститутів: економічні, політичні, релігійні, культури та соціалізації тощо.

6. Соціальна стратифікація та соціальні нерівності. Основні критерії соціальної стратифікації. Види нерівності (економічна, політична, правова, культурна, цифрова, мобільна та ін.).

7. Соціальна мобільність: поняття, типи (вертикальна / горизонтальна), механізми, соціальні та психологічні чинники. Міграція як вид просторової мобільності: сутність, соціальні та психологічні характеристики.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Абульханова К. О. Методологічне значення категорії суб'єкта для сучасної психології. Людина. Суб'єкт. Вчинок: Філософсько-психологічні студії / за ред. В. О. Татенка. Київ : Либідь, 2006. С. 37–51.

2. Александров Д. О. Теоретичні основи соціальної взаємодії : підручник. Київ, 2019. 260 с.

3. Бакіров В. Зворотний бік цифрового суспільства – другий «бунт мас». Перечитуючи Ортегу-і-Гассета. ZN.UA. URL: <https://zn.ua/ukr/tech/zvorotnij-bik-tsifrovoho-suspilstva-druhiy-bunt-mas-.html>

4. Бандера С. Перспективи Української Революції. Київ : Наш Формат, 2022. 664 с.

5. Боснюк В. Ф. Математичні методи в психології : курс лекцій ; мультимедійне навч. вид. Харків : НУЦЗУ, 2020. 141 с.
6. Бригадир М. Б., Бугерко Я. М., Ревасевич І. С. Загальна психологія. Збірник кейсів : навч.-метод. посіб. Тернопіль : Економічна думка ТНЕУ, 2017. 35 с.
7. Бугерко Я. М., Гірняк Г. С. Майбутнє психології: від природничої науки до сфери мислєдїяльності. Психологія і суспільство. 2021. № 2. С. 192–203.
8. Варій М. Й. Загальна психологія : підручник. 3-тє вид. URL: http://document.kdu.edu.ua/info_zab/053_425.pdf
9. Василенко Л. П., Савчин М. В. Вікова психологія : навч. посіб. 5-тє вид., переробл. і доповн. Київ : Академія, 2021. 376 с.
10. Виготський Л. С. Історичне значення психологічної кризи. Методологічне дослідження. Психологія і суспільство. 2023. № 2. С. 102–190.
11. Волянїук Н. Ю., Ложкін Г. В., Винославська О. В. та ін. Соціальна психологія : навч. посіб. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. 254 с.
12. Галян О. І., Галян І. М. Експериментальна психологія : навч. посіб. Київ : Академвидав, 2012. 400 с.
13. Гірняк А. Н. Психологія модульно-розвивальної взаємодії : монографія. Тернопіль : ВПЦ «Університетська думка», 2020. 376 с.
14. Горпинич О. В. та ін. Соціологія : навч. посіб. Київ : ДУТ, 2019. 235 с.
15. Гроф С. Психологія майбутнього / пер. з англ. Я. Винницької, О. Рєдчиць. Львів : Terra Incognita, 2019. 400 с.
16. Гудима У. В., Гудима О. В. Математичні методи в психології: основні поняття та приклади : навч. посібник. Кам'янець-Подільський : К-ПНУ імені Івана Огієнка, 2023. 150 с.
17. Гуменїук Л. Й. Соціологія : Хрестоматія : у 2 т. Львів : ЛьДУВС, 2019. Т. 1.
18. Джонс Е. Психоаналітичний портрет особистості Зигмунда Фроїда. Психологія і суспільство. 2024. № 1. С. 90–109.
19. Дуткевич Т. В. Загальна психологія. Теоретичний курс. Київ : ЦНЛ, 2020. 388 с.
20. Етичний кодекс Української Спільки психотерапевтів. URL: <http://www.usp.lviv.ua>
21. Етичні положення Європейської Асоціації психотерапевтів. URL: <http://www.psyter.org>
22. Загальна соціологія : хрестоматія / упоряд. А. В. Фурман, В. С. Біскуп, О. С. Морщакова. Київ : Ліра-К, 2019. 354 с.
23. Ільїна Н. М. Загальна психологія в екзаменаційних питаннях і відповідях : навч. посіб. Київ : «Університетська книга», 2018. 239 с.

24. Кері Т., Рудкін А. Про що думає дитина? Практична дитяча психологія для сучасних батьків / пер. з англ. Т. В. Євлоєвої. Харків : Ранок, 2021. 256 с.
25. Колобич О. П. Загальна психологія : навч.-метод. посібник. Львів, 2018. 172 с.
26. Коханова О. П. Історія психології: від античності до початку ХХ століття : навч. посібник. Київ : КУБГ, 2016.
27. Кудерміна О. І., Казміренко Л. І., Власенко С. Б. Соціальна психологія : навч. посібник. Київ : НАВС, 2020. 243 с.
28. Кузьменко Т. М. Соціологія : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 242 с.
29. Кутішенко В. П. Вікова та педагогічна психологія. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 128 с.
30. Максименко С. Д. Загальна психологія : навч. посібник. 3-тє вид., переробл. та доповн. Київ : ЦУЛ, 2018. 272 с.
31. Малхазов О. Р. Експериментальна психологія : практичний посібник. Київ : Талком, 2020. 321 с.
32. Маноха І. П. Психологія в Україні. Історія української культури : у 5 т. Київ : Наук. думка, 2012. Т. 5, кн. 3. С. 168–187.
33. Марценюк Т. Гендерна рівність та недискримінація на практиці. Київ : Комора, 2021. 176 с.
34. Мельничук О. Б. Психологічна діагностика : навч. посібник. 2-ге вид. Київ : Каравела, 2019. 316 с.
35. М'ясоїд П. А. Культурно-історична психологія і творчість В. А. Роменця. Психологія і суспільство. 2021. № 2. С. 16–77.
36. М'ясоїд П. А. Курс загальної психології : підручник : у 2 т. Київ : Алерта, 2013. Т. 2. 758 с.
37. М'ясоїд П. А. Принцип історизму і мислення у психології. Психологія і суспільство. 2019. № 3–4. С. 38–72.
38. М'ясоїд П. А. Психологічне пізнання: історія, логіка, психологія. Київ : Либідь, 2016. 560 с.
39. М'ясоїд П. А. Теорія в історичному поступі психологічного пізнання. Психологія і суспільство. 2021. № 1. С. 36–65.
40. Носенко Е. Л., Аршава І. Ф. Сучасні напрями зарубіжної психології: психологія особистості : підручник. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУ, 2010. 264 с.
41. Основи соціальної психології : підручник / П. П. Горностай, М. М. Слюсаревський, В. О. Татенко та ін. ; за ред. М. М. Слюсаревського. Київ : Талком, 2018. 580 с.
42. Психологія : підручник / Ю. Л. Трофімов та ін. ; за ред. О. В. Киричука, В. А. Роменця. 6-те вид. Київ : Либідь, 2006. 560 с.

43. Психологія професійної діяльності : підручник / за ред. С. К. Шандрука. Тернопіль : ЗУНУ, 2022. 256 с.
44. Роменець В. А. Історичне становлення психологічних знань. Основи психології : підручник / за ред. О. В. Киричука, В. А. Роменця. 6-те вид. Київ : Либідь, 2006. С. 94–110.
45. Роменець В. А. Історія психології XIX – початку XX століття : навч. посіб. Київ : Либідь, 2007. 832 с.
46. Роменець В. А., Маноха І. П. Історія психології XX століття : навч. посібник. Київ : Либідь, 2017. 1056 с.
47. Рубінштейн С. Л. Принцип творчої самодіяльності. Психологія і суспільство. 2021. № 2. С. 97–101.
48. Руська Р. В. Теорія імовірностей та математична статистика : навч. посібник. 2-ге вид., переробл. Тернопіль : ЗУНУ, 2022. 242 с.
49. Ручка А. О. Динаміка ціннісних пріоритетів населення України за останні три десятиліття (1991–2020 рр.). Українське суспільство: моніторинг соціальних змін. 2020. Вип. 7. С. 69–77.
50. Савчин М. В. Загальна психологія. Київ : Академія, 2020. 344 с.
51. Семиченко В. А. Теоретико-методологічні проблеми сучасної психології. Вісник НАУ. Педагогіка і психологія. 2016. № 9. С. 141–152.
52. Сидоренко О. Б. Практикум з вікової та педагогічної психології : навч. посіб. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 262 с.
53. Симончук О. В. Соціально-статусні самооцінки українців: зміни в часі (2009–2019). Соціологія: теорія, методи, маркетинг. 2021. № 1. С. 5–24.
54. Соціальна психологія в Україні : довідник / за ред. М. М. Слюсаревського. 2-ге вид. Київ : Талком, 2019. 324 с.
55. Соціологія : навч. посіб. / за ред. С. О. Макеева. Київ : Знання, 2008. 344 с.
56. Соціологія : підручник / В. І. Волович, М. І. Горлач, В. Г. Кремін. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 808 с.
57. Соціологія: теорії середнього рівня : навч. посіб. / за ред. Ю. Ф. Пачковського. Київ : Каравела, 2020. 356 с.
58. Танчер В. В. Колізія культурних ідентичностей у полікультурному суспільстві. Соціологія: теорія, методи, маркетинг. 2019. № 4. С. 106–117.
59. Теоретичні напрями соціальної психології : навч. посібник / М. М. Слюсаревський, Н. В. Хазратова. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2020. 104 с.
60. Фурман А. В. Категорійна матриця теоретичної психології. Психологія і суспільство. 2020. № 2. С. 13–51.
61. Фурман А. В. Оази психоаналітичного дискурсу в Україні та особистість Зигмунда Фрейда. Психологія і суспільство. 2024. № 1. С. 131–148.

62. Штомпка П. Соціологія. Аналіз суспільства. Львів : Колір ПРО, 2020. 800 с.
63. Brannigan A. The use and misuse of the experimental method in social psychology. A critical examination of classical research. London : Routledge, 2020. 228 p.
64. Solms M. New project for a scientific psychology: General scheme. Neuropsychoanalysis. 2020. Vol. 22, Iss. 1-2. P. 5–35.
65. Stainton Rogers W. Perspectives on Social Psychology. A Psychology of Human Being. London : Routledge, 2020. 352 p.
66. Valsiner J. General human psychology. New York : Springer, 2021. 321 p.

Критерії

оцінювання рівня знань вступників на фахового іспиту замість єфвв з психології та соціології

Єдине фахове вступне випробування з психології та соціології проводиться з використанням **чотирьох теоретичних завдань**, відповідь на кожне з яких вимагає окремої оцінки. Загальна оцінка визначається як сума оцінок за відповідь на кожне завдання (31 + 32 + 33 + 34). Знання абітурієнта оцінюються у балах. **Максимальна сумарна кількість балів – 200.**

Максимальна оцінка за кожне завдання – 50 балів виставляється вступнику, у ході відповіді якого виявлено, що він опанував увесь програмний матеріал, викладає його логічно, послідовно, грамотно й осмислено; знає і правильно розуміє суть законів та закономірностей психології та соціології; розкриває їх зміст; правильно інтерпретує соціально-психологічні явища, соціальні процеси та типи суспільних взаємодій; розуміє вплив соціальних інститутів на формування особистості; вільно володіє фаховою термінологією обох дисциплін; вміє аналізувати психічні механізми та знає методiku проведення соціологічних досліджень; вміє застосовувати методи обох наук для розв'язання практичних задач; професійно класифікує основні групи психологічних проблем та соціальних конфліктів/проблем сучасного суспільства; вміє робити самостійні висновки та теоретичні узагальнення; за необхідності використовує у відповіді графіки, схеми, таблиці, демонструючи навички аналізу статистичних даних та результатів емпіричних досліджень.

Максимальна оцінка – 50 балів за завдання (31 – 34) є базовою. За певні недоліки, неточності та відсутність повної відповіді, які виявлені у відповіді абітурієнта, йому **знімається** певна кількість балів з використанням наступної шкали:

Оціночний шифр	Характеристика змістовних недоліків відповіді	Кількість балів
1	2	3
A1	Вступник не дотримується послідовності під час викладу матеріалу	2
A2	Вступник поверхнево аналізує графіки, схеми, таблиці	2
A3	Вступник не вміє робити теоретичні узагальнення та висновки	6
A4	Вступник не використовує необхідні для відповіді графіки, схеми, формули	10
A5	Вступник змістовно невиразно, некоректно, суперечливо трактує і формулює педагогічні закони, категорії і теоретичні положення	10
A6	Вступник відповідає на запитання на рівні загального уявлення про його зміст	12
A7	Вступник припускається під час відповіді помилок, неточностей, невірно трактує зміст фундаментальних педагогічних категорій	14
A8	Вступник відмовився від відповіді	50